

In Corpo 5: Encore

De seksuele uitspattingen
van een moderne Don Juan

In Corpo 5: Encore

De seksuele uitspattingen
van een moderne Don Juan

Giovanni Armand Conti

Schrijver: Giovanni Armand Conti

Coverontwerp: JJSan2001

ISBN: 9789465120225

© Giovanni Armand Conti

Eerder in deze serie verschenen:

In Corpo (ebook)

Deux: In Corpo 2 (ebook)

In Corpo 3 (ebook)

In Corpo 4 (ebook)

In Corpo 5: Encore (ebook)

In Corpo 1 en 2 gebundeld (paperback)

In Corpo 3 (paperback)

In Corpo 4 (paperback)

1 De vrijgezel

‘Dus je hebt een kind in Amerika dat je alleen via videocalls ziet?’

‘Nathan heet hij, ja,’ antwoord ik. ‘We bellen regelmatig, hoor. Mijn ex zet me dan op het grote tv-scherm in de woonkamer zodat hij me goed kan zien. Soms doen we spelletjes of laat ik een goocheltruc zien. Ik heb daar speciaal een boekje over gekocht zodat ik in hem in ieder geval met magie kan vermaken. Contact maken over zo’n afstand blijft moeilijk. De truc van de verdwijnende euromunt is zijn favoriet. Hij moet daar altijd erg om lachen.’

‘Bellen jullie vaak?’

‘Minimaal één keer in de twee weken, vaak meer. Ik praat dan veel en probeer hem zoveel mogelijk te entertainen. Nathan is een vrolijk kind. Elke week naar Los Angeles vliegen is gewoon veel te duur, dus ik ben blij dat we dit soort technieken hebben.’

‘Hoe oud is hij nu?’

‘Hij is net één geworden. Ik kon jammer genoeg niet bij zijn eerste verjaardag zijn, maar binnenkort vlieg ik wel naar Amerika om hem voor het eerst in het echt te zien. Ik kijk daar enorm naar uit.’

‘Hij herkent je dus wel?’

‘Op dit moment ben ik natuurlijk wel voornamelijk de man in de tv. Ik hoop dat hij me ook herkent als we elkaar in levenden lijve zien. Dat is toch wat anders dan op een plat scherm. Maar zijn moeders willen dat hij mij ‘pappa’ noemt en ik word bij zoveel mogelijk belangrijke beslissingen betrokken... voor zover dat kan natuurlijk.’

‘Moeders?’

‘De echte moeder is mijn ex, Eloise. Zij leeft samen met een andere vrouw, Jenna.’

‘Dat was die ene die in de filmindustrie zat, toch?’

Ik grinnik.

Jenna zit in de porno-industrie, net als Eloise. Maar dat hoef ik niet allemaal te vertellen.

'Ja, zo zou je dat wel kunnen zeggen, de filmindustrie. Ik krijg ook vaak video's over Nathan van hen toegestuurd. Hij schijnt al Daddy te kunnen zeggen. Het zou toch geweldig zijn als ik dat zelf van hem zou horen.'

'Is dat moeilijk, een kind dat helemaal in Amerika woont?'

'Nou, om je de waarheid te vertellen... ik wist helemaal niet dat Eloise zwanger wilde worden. De laatste keer dat ik bij haar was, hebben we wel... uhm... seks gehad, maar ik wist toen niet dat ze dat ook deed om een kind te krijgen. Gelukkig voor haar was het in één keer raak. One-shot-Nathan.'

'Echt? Voelde jij je niet... erin geluisd?'

Ik haal mijn schouders op.

'Erin geluisd is misschien een verkeerde omschrijving, maar ik snap wat je bedoelt. Ik houd nog heel veel van Eloise. Dat zij zwanger was van mij was eerst een grote schok. Als zij een kind zou krijgen, wilde ze dat ik de vader zou zijn. Dat vind ik ook wel weer een eer. Ik moet er niet aan denken dat een andere man haar zwanger zou maken.'

'En je hebt nog een dochter?'

'Emma, ja. Die wordt binnenkort drie jaar. Zij woont bij een andere ex van me, Tess. Haar zie ik gelukkig wel vaak. Tess woont heel dichtbij me, dus dat is makkelijk. Gelukkig hebben zij en ik nog een goede band samen, ondanks alles dat er is gebeurd.'

'Als vrienden uit elkaar gegaan?'

'Zo heet dat, ja.'

'En is er nu een mevrouw Alain in het spel?'

Ik grijns.

'Nee, nu even niet. Ik vind het wel goed zo. Ik kan doen en laten wat ik wil wanneer ik dat wil. Daar heb ik nu gewoon behoefte aan. Tess heeft wel een nieuwe vriend, Tristan. Die is wel oké. Ik kon het slechter treffen.'

‘Geen mevrouw Alain dus... Betekent dat dat er ook helemaal niet meer geketst wordt?’

Ik lach.

‘Geketst? Hoe kom je aan dat woord?’

‘Ik ben gek op eufemismen. Ik had ook kunnen zeggen: geflikflooid, geknald, gepaald, genaaid, gebatst, gedipt...’

‘Ja ja, ik snap het.’

‘En?’

‘Och, ik ben een vrije jongen, dus als de mogelijkheid er is, pak ik die gewoon aan.’

‘Dan heb je geluk vandaag.’

‘Hoezo?’

‘Ik zag die vrouw achter de bar wel naar je kijken.’

‘Ja, ze is best knap. Misschien gebeurt er nog wel wat vanavond.’

Ik zit met mijn jonge collega Sonny in Café Bêbado in het centrum van Amsterdam.

Het is vrijdag en we hebben besloten na het werk nog even een drankje te doen. Misschien gaan we hier ook even wat eten, we zien wel. Ik heb toch geen plannen voor de avond.

Sonny is een 21-jarige student die nu al enkele maanden bij Cookie Doo stage loopt. Het is een aardige, maar soms wat timide jongen. Hij ziet er wat nerdy uit en als hij zich wat beter zou kleden en verzorgen en bijvoorbeeld een modernere bril opdeed, zou ook hij wel sjans bij de vrouwen kunnen hebben. Het is iemand met potentie. Ik begeleid Sonny bij zijn stage en dat was in het begin best een investering. Nu werpt dat gelukkig zijn vruchten af. Hij is erg goed in zijn werk geworden. Hopelijk komt hij na zijn studie bij ons werken.

‘Willen jullie nog wat drinken?’, vraagt de leuke barvrouw aan ons. Het is een Zuid-Amerikaanse schone met lang haar met heel kleine krulletjes. Ze draagt het in een staart op haar rug. Ze glimlacht vriendelijk naar mij.

‘Oh, krijgen we bediening hier?’, grijns ik. ‘Ik dacht dat je alleen bij de bar kon bestellen?’

Ik bekijk haar nog eens goed. Ze zal een paar jonger zijn dan ik, begin dertig vermoedelijk. Haar strakke jeans en wit hemd doen haar figuur goed uitkomen. Haar borsten zijn misschien aan de kleine kant, maar haar bil maakt alles goed. Wat een figuur.

‘We doen dat alleen bij speciale klanten,’ zegt ze lachend.

‘Dat is fijn om te horen, Aline. En waarom vind je ons zo speciaal?’ Ze kijkt me verbaasd aan.

‘Jij kent mijn naam?’

‘Het... het staat op het bordje op je hemd,’ zegt Sonny aarzelend. Aline lacht nu.

‘Verrek, helemaal vergeten dat we dat nu hebben. Hoort allemaal bij de klantvriendelijkheid.’

‘Mooie naam, hoor,’ zeg ik. ‘Past wel bij je.’

‘Dank je. Maar nu weet je mijn naam terwijl ik niet eens die van jou weet.’

‘Alain,’ antwoord ik. ‘En dit is mijn collega Sonny.’

‘Hi.’

‘Aline.’

‘Ik denk dat ik hier maar blijf eten,’ zeg ik. ‘Sonny, jij blijft ook?’ Ik zie hem aarzelen.

‘Ik heb gehoord dat je collega gaat trakteren,’ zegt Aline. ‘Is het niet Trakteer-een-arme-student dag vandaag?’

‘Echt waar?’

‘Goed idee,’ lach ik. ‘Het is een mooie avond en deze dame vindt ons speciaal. Mijn dag kan niet meer stuk. Ik neem wel de Bêbado Burger met friet wel.’

‘Ik ook,’ zegt Sonny.

‘En doe daar nog maar een ijsthee bij.’

‘Doe mij maar een biertje.’

‘Twee hamburger menu’s en een ijsthee en een biertje,’ herhaalt Aline. ‘Komt eraan, jongens.’

‘Dank je wel, Aline.’

Tevreden kijk ik om me heen.

Het is best druk in het café annex restaurant. Als we later waren gekomen, hadden we geen plaats aan een tafel kunnen krijgen. Veel mensen zijn na het werk hier gekomen om de week op een leuke manier af te sluiten. Er heerst een aangename, ongedwongen sfeer. Ik zie veel groepen mensen bij elkaar staan.

‘Hoe doe je dat?’, vraagt Sonny.

‘Doe ik wat?’

‘Flirten met de dames. Ze eten zo uit je hand.’

Ik denk even na.

‘Is dat zo? Och, flirten is gewoon leuk. Je moet het ook als een spel zien. Je doet het eigenlijk om... nou, om het leven wat leuker te maken. Het geeft me energie en een goed gevoel over mezelf en hopelijk ook bij de andere persoon.’

‘Ik zou dat nooit kunnen.’

‘Tuurlijk wel, Sonny.’

‘Oké... geef me dan eens wat tips?’

‘Tips?’

‘Hoe zou ik bijvoorbeeld met die twee meiden tegenover ons kunnen praten?’

Ik kijk in de richting die hij bedoelt en zie twee studentes aan een tafel aan de andere kant van het café zitten. De een lijkt Marokkaans en heeft lang donker haar, de andere lijkt Slavisch en heeft lang blond haar. Ze drinken beiden witte wijn en vertellen elkaar blijkbaar leuke verhalen. Ze hebben het samen erg naar hun zin want ze lachen wat af.

‘Zou ik ze een drankje moeten aanbieden?’

Ik schud mijn hoofd.

‘Om ze daarmee te verplichten met jou te praten? Nee, dat zou ik nooit doen. Dan zullen ze nooit geïnteresseerd in jou zijn.’

‘Wat telt dan wel?’

‘Hmm, ik denk dat het bij flirten om een paar dingen gaat. Ten eerste: zelfvertrouwen. Als je dat hebt en dat uitstraalt, kan het

niet mis gaan. Flirt je met een meisje dat helemaal niet geïnteresseerd blijkt te zijn, dan zou er geen man overboord moeten zijn. Neem het niet persoonlijk. Misschien was het verkeerde timing. Of misschien had je toch helemaal nooit een kans gehad. Trek je er niet veel van aan. Het is niet het einde van de wereld. Dat is eigenlijk waar de meeste mannen bang voor zijn: afwijzing. Maar dat heeft als gevolg dat al je handelingen krampachtig zullen zijn.'

'Is het jou weleens overkomen, dan?'

'Hmm, dat niet nee.'

'Dat dacht ik wel.'

'Kijk, bij flirten gaat het niet alleen om een meisje in bed te krijgen. Het is gewoon een manier om het leven wat leuker te maken. Je kan ook flirten met een oud vrouwtje in de lift of met de pizzabezorger.'

'En wat versta je dan onder flirten?'

'Gewoon, een praatje maken. Iemand een compliment geven over wat hij of zij draagt. Het hebben over dat de treinen steeds meer vertraging hebben de laatste tijd als je op het station staat. Dat het belachelijk is dat de gemeente juist in een druk weekend aan de rondweg gaat werken. Of gewoon, dat iemand toch wel een heel cool jack draagt. Een van de manieren om gelukkig te worden, is om elke dag met een onbekend iemand te praten. Was getekend: de Dalai Lama.'

'Echt?'

'Hoe meer je flirt, des te natuurlijker en minder eng wordt het als je met een meisje doet waar je echt wat mee wil. De ervaring heb je immers al.'

'En hoe bouw je zelfvertrouwen op?'

'Dat is eigenlijk ook simpel. Je moet in eerste instantie zelf geloven dat je het waard bent. Wat is de beste versie van jou? Verzorg jezelf goed, trek leuke kleren aan, doe een lekker luchtje op, dan weet je dat dat in ieder geval goed zit. Daar hoeft je niet onzeker over te zijn. Dat je er niet uitziet als Brad Pitt, zegt helemaal niets.'

‘Dat klinkt simpel.’

‘Dat is het in theorie ook.’

Ik zie dat Sonny me niet gelooft.

‘Oké, een voorbeeld dan. Stel, je loopt op straat en je passeert een groepje van vier leuke meisjes. Als je hen voorbij bent, beginnen ze opeens te lachen. Nou, als je geen zelfvertrouwen hebt, denk je dat zij je uitlachen en zul je of sneller weglopen of helemaal verschrompelen. Maar als je wel zelfvertrouwen hebt, een goed zelfbeeld dus, dan zou jij je om kunnen draaien, een diepe buiging kunnen maken en kunnen zeggen: ‘Hallo dames, alles goed met jullie?’. Of iets dergelijks natuurlijk.’

‘Maar de eerste stap zetten is niet makkelijk.’

‘Dat ben ik met je eens. Ik denk dat het belangrijk is om niet per se te willen scoren. Houd je verwachtingen laag: probeer gewoon een leuk gesprek met iemand aan te knopen. Oefen op vrouwen waar je niet in geïnteresseerd bent, degenen waar je niet per se mee naar bed wil of zo. Dan word je er steeds handiger en natuurlijker in.’

‘En als het gaat om een meisje waar ik wél in geïnteresseerd ben?’

‘Dan is enige voorbereiding wel nodig, ja. Kijkt ze in jouw richting, glimlach dan even naar haar. Dat betekent dat je haar wel ziet zitten. Wend dan je hoofd af en doe andere dingen. Het zaadje is in ieder geval geplant. Je moet haar niet blijven aanstaren als een stalker. Dat is creepy.’

‘En dan?’

‘Stap twee zou bijvoorbeeld kunnen zijn dat je wat aan de bar bestelt, haar even aankijkt en hallo zegt. ‘Alles goed met jou?’. Door haar beter te bekijken zie je misschien dingen waar je het over kan hebben. Dat kan van alles zijn. Een opmerkelijk shirt dat ze draagt. Dezelfde mobiel die ze heeft. Een ketting of kleur nagellak. Een flard tekst die je toevallig hebt opgevangen. Nogmaals: je bent nu wat geïntimideerd omdat ze mooi is en onbereikbaar lijkt. Daarom moet je veel oefenen met andere mensen.’

'Je komt dan terug...'

'Ja, je komt dan terug en maakt een plannetje. De eerste zin is het belangrijkste. Ga weer wat bestellen, draai je om naar haar en zeg iets van: 'Hé, je bent me toch niet aan het stalken, hè?' Je maakt er een geintje van. Zij zegt: 'Natuurlijk niet.' Jij lacht en wijst naar haar T-shirt en zegt: zo, ben je zo'n fan van Parijs dat je dat op je T-shirt draagt? Ben je er vaak geweest? En voilà, je hebt opeens een natuurlijk gesprek met haar.'

'Zo eenvoudig?'

'Ja, zo eenvoudig. Als je met een oud vrouwtje in de lift een gesprek kunt aanknopen, kan het ook met een mooie meid in een café... als je er niet te zwaar aan tilt.'

'Als je niet per se wilt scoren.'

'Precies, dat is de truc. Als je zelfvertrouwen hebt, is het niet erg om afgewezen te worden.'

'Oké.'

'Aha, daar is ons eten.'

Aline komt met een dienbord met twee borden met onze hamburgers en friet erop. Daarnaast zijn onze drankjes. Met een glimlach legt ze alles op onze tafel.

'Eet smakelijk,' zegt ze als ze weggaat.

'Dat gaat wel lukken,' mompelt Sonny. 'Vooral nu iemand anders betaalt.'

Hij geeft me een vriendelijke stomp tegen mijn schouder.

'Het is al goed,' zeg ik met een glimlach. 'Alles voor de arme student.'

Ik neem een hap van mijn hamburger. Hij smaakt prima.

'Kijk eens, Sonny. Jij vond die twee meiden toch leuk? Die blonde kijkt nu net deze kant op. Oogcontact maken, glimlachen en verder eten. Dat maakt ze wel nieuwsgierig.'

'Ik probeer het.'

Sonny probeert het met een lach. Hij heft zelfs zijn glas omhoog. Hmm, misschien was dat wel iets teveel van het goede? We zullen het snel weten.

Ik zie de meiden met elkaar lachen. Laten we er maar vanuit gaan dat ze Sonny niet uitlachen, want ik vind dat hij het goed deed. Nu komt er een derde persoon bij de meiden zitten. Deze is al wat ouder, ik denk mijn leeftijd ongeveer. Het is een zwarte vrouw met kort haar: een Halle Berry-type, zou Tess hebben gezegd. Haar ogen zijn mooi opgemaakt en ze heeft een nette blazer aan met een strakke jeans. Nu is mijn interesse wél gewekt.

Het blonde meisje staat op en loopt naar de bar, waarschijnlijk om iets voor de derde vrouw te bestellen.

‘Dit is je kans, Sonny,’ zeg ik. ‘Bestel ook wat aan de bar en maak een praatje met het meisje.’

‘Wat? Maar ik heb nog mijn biertje.’

‘Vraag om extra mayonaise of zo. Vind maar een reden om naar de bar te gaan. Dit is je kans. Eén opmerking is genoeg, oké?’

‘O-oké.’

Sonny vertrekt weifelend naar de bar. Ik heb er weinig vertrouwen in, maar je weet maar nooit.

‘Oh wacht, Sonny,’ geef ik hem nog mee. ‘Ze zal je waarschijnlijk eerst beledigen om te zien hoe je daarop reageert. Dat is een eerste test. Wees gewaarschuwd!’

Hij knikt me nog even toe.

Als ik me naar de twee overgebleven dames kijk, zie ik dat de oudste mijn richting op kijkt. Vanaf deze afstand kan ik zien dat ze prachtige ogen heeft. En aan haar make up en kledingstijl te zien, verzorgt ze zich ook goed. Hopelijk niet té goed: ik heb er een hekel aan als vrouwen een uur in de badkamer bezig moeten zijn als we naar een feestje of zo moeten. Make up is mooi, maar het moet geen obsessie worden.

Even kruizen onze blikken elkaar.

Ik glimlach naar haar en hef zelfs mijn glas even zoals Sonny eerder deed. Ik zie haar grijnzen en haar hoofd afwenden om met haar vriendin te praten. Voor mij is het eerste contact gelegd. Het lijkt erop dat ik voor vanavond zelfs twee opties heb om de nacht door te brengen.

Ik schuif de laatste frietjes naar binnen en kijk naar Sonny. Wow, die is nog steeds met het meisje aan het praten. Ik ben trots op hem - en dat na pas één peptalk. Misschien moet ik maar een cursus flirten beginnen. Blijkbaar ben ik goed in het coachen van jongens en mannen die alleen in zichzelf moeten geloven en het eerste zetje nodig hebben. Net als Will Smith in de film Switch. Sonny gaat even later weer enthousiast aan onze tafel zitten.

'Je bleef lang weg,' merk ik op.

'Ik zei hallo en ze zei meteen dat ze ons al had zien zitten. Ze wilde weten of jij mijn vader was en in welke klas van de middelbare school ik zat.'

Ik grijns.

'Oei, dat is pijnlijk, maar dat deed ze waarschijnlijk om je meteen te testen.'

'Ja, dat had ik meteen door. Ik zei: 'fijn dat ik er nog jong uitzie. Daar zal ik veel profijt van hebben als ik bejaard ben. Of bedoel je dat mijn collega er zo oud uitziet?''

'Hahaha! Goeie. Hoe reageerde ze daarop?'

'Ze lachte en zei: 'Beide eigenlijk. Maar nu je toch aan de bar staat: wij willen graag drie witte wijn. Bestel je die ook voor ons?''

'Dat is een gevaarlijke vraag. Als je meteen toegeeft, ben je zwak. Wat deed je toen?'

'Ik zei: 'Alleen als het volgende rondje dan voor jullie is. Per slot van rekening zijn jullie met zijn drieën en wij maar met zijn tweeën.''

'Uitstekend.'

'Dus heb ik tegen haar gezegd dat jij die drie wijntjes wel zou betalen.'

Ik lach.

'Eikel. Nou, dat heb je geweldig gedaan, Sonny. En nu?'

'Eigenlijk weet ik dat niet. Ze liep lachend weg.'

'En dat is maar goed ook. Je hebt niet tegen haar gezegd dat wij straks bij hen zouden gaan zitten of dat ze nu bij ons moesten komen?'

‘Nee, daar had ik geen tijd voor.’

‘Dat is juist goed. Laat hen maar even: ze komen heus wel onze kant op.’

‘Echt?’

‘Je liet zien dat je niet wanhopig was. Als zij zien dat wij ook gein hebben zonder hen, sterker nog: dat wij voor de entertainment zorgen, dan gaan ze heus wel bij ons zitten. Let maar op. Negeer ze voor nu maar.’

‘Oké.’

Ik blijk gelijk te krijgen.

Als we uitgegeten zijn en ik Sonny aan het vertellen ben over een vakantie naar Ibiza, komen de drie dames naar ons toe.

‘We zijn jullie nog een drankje verschuldigd,’ zegt de blonde.

‘Mogen we zitten?’

Ik grijns.

‘Ik had deze stoelen eigenlijk gereserveerd voor iemand anders, maar... vooruit. Ik ben Alain en dit is mijn collega Sonny. Hij is eigenlijk stagiair maar doet het zo goed dat ik vind dat we hem meteen moeten aannemen als hij zijn studie afmaakt.’

‘Dat is goed te horen,’ zegt de oudste vrouw, de Halle Berry look-alike. ‘Ik ben Nichelle en dit zijn toevallig ook mijn stagiaires Madelon en Bouchra.’

‘Ga zitten,’ zeg ik. ‘Daar is nog een vrije stoel. En ik zou graag nog een ijsthee willen hebben, Nichelle. En jij, Sonny?’

‘Doe nog maar een biertje.’

‘Bouchra, bestel jij even voor ons?’, vraagt Nichelle. ‘Zet het maar op onze rekening.’

‘Oké.’

Madelon pakt een extra stoel erbij zodat we met zijn vijven aan tafel kunnen zitten.

‘Dus jij hebt ook twee stagiaires, Nichelle?’, vraag ik. ‘Voor wat voor bedrijf werken jullie?’

‘De kledingwinkel Festive in de Kalverstraat?’

‘Die grote zaak die net twee maanden open is?’, vraag ik.

‘Ja, die.’

‘Aha, daar ben ik nog niet in geweest.’

‘Het is alleen voor dames.’

Ik lach.

‘Alsof ik nooit lingerie voor een vriendin heb gekocht.’

Nichelle grijnst.

‘Geintje, hoor. We verkopen ook kleding voor mannen. Hoe zit het met jullie?’

‘We werken voor het marketing en mediabedrijf Cookie Doo. Ik ben lead UX-design en maak illustraties. Ik begeleid Sonny.’

‘Is hij een beetje goede begeleider?’, vraagt Madelon aan Sonny.

‘Wel als hij me straks een dikke voldoende geeft,’ lacht hij.

‘Je bent dus wel tevreden over hem?’

‘Ja, hoor.’

Madelon kijkt me nieuwsgierig aan.

‘Nou, Sonny. Je begeleider kan er mee door. Alleen jammer dat hij zo’n afschuwelijk horloge draagt. Dat is echt een afknapper.’

Ik grijns. Heeft Madelon het op mij gemunt? Sonny is meer van haar leeftijd.

‘Waar koop je zo’n ding?’, gaat ze verder. ‘Op de Albert Cuyp? Of ga je daarvoor de kringloopwinkels af?’

Madelon heeft gelijk: het is een foeilelijk horloge. Maar de batterij van mijn echte horloge is leeg en ik vergeet steeds een nieuwe te halen. In de tussentijd heb ik een oude Citizen uit de kast gehaald omdat ik niet steeds mijn mobiel tevoorschijn wil halen als ik wil weten hoe laat het is.

‘Wat is er mis met mijn horloge?’, vraag ik quasi beledigd.

Madelon lacht.

‘Hij past beter bij oude bejaarden. Je wordt zo een lopende fossiel.’

Nichelle en Madelon lachen. Ik wacht even tot ze daarmee klaar zijn. Ik heb een goed plan om haar op haar nummer te zetten.

‘Tsja, dit horloge? Dat is nog van mijn pa geweest. Die is enkele maanden geleden overleden.’

Ik zie Nichelle en Madelon schrikken.

‘E-recht?’, vraagt Nichelle.

‘Op zijn sterfbed deed hij dit horloge af en gaf het aan mij. Ik heb besloten om hem nooit meer af te doen.’

Nu heeft ook Madelon spijt.

‘Oh shit, Alain,’ zegt ze. ‘Ik wist niet... ik wilde niet...’

Ik grijns.

‘Rustig maar, ik maakte maar een grapje. Mijn ouders zijn nog springlevend en je hebt gelijk: het is een afschuwelijk ding. Mijn Rolex wordt momenteel gerepareerd en kan ik pas over enkele dagen afhalen.’

Nichelle is opgelucht.

‘Een Rolex?’, lacht ze. ‘Jij hebt een Rolex?’

‘Jazeker,’ ga ik verder. ‘Gekocht op een markt in Antalya, Turkije. Ik heb nog af kunnen dingen naar vijftig euro. Een koopje, toch?’

Madelon lacht.

‘Is je baas altijd zo grappig?’, vraagt ze aan Sonny.

‘Altijd.’

‘Ik neem altijd stagiaires aan die om al mijn grappen lachen,’ zeg ik. ‘Anders maken ze totaal geen kans.’

Bouchra komt terug en gaat weer zitten.

‘De drankjes komen eraan,’ zegt ze.

‘Dank je,’ zegt Nichelle.

Dan wendt ze zich weer tot mij.

‘Maar zeg eens, Alain. Volgens welk modejaar ben jij vandaag gekleed?’

Ik lach. Wow, weer een test.

‘Weet je wat Herman Brood ooit heeft gezegd? Om hip te zijn moet je of twee stappen voor zijn of drie stappen achter. Ik kies voor dat laatste.’

‘Herman Brood?’, vraagt Madelon.

Ik grijns.

‘Help me even, Nichelle,’ zeg ik.

‘Het is meer vijf stappen achter,’ lacht zij.

'Dat zal best, maar eerlijk gezegd kan het me niet zoveel schelen. Waarom zou ik moeten luisteren naar een of andere zogenaamde mode-expert die beweert dat we deze zomer allemaal roze pyjama's moeten dragen met lichtgevendende knopen? Wat mij betreft zijn degenen die dat juist wel doen allemaal mensen die niet zeker van hun zaak zijn. Wat mode en kledingkeuze betreft volg ik dus helemaal mijn eigen smaak. Niets ten nadele van jullie natuurlijk. Ik houd ook van mooie kleren. Maar steeds mee te moeten gaan met de mode riekt toch erg naar commercie.'

Madelon knippert even met haar ogen.

'Pik je dat zomaar, Nichelle?'

Nichelle schudt haar hoofd.

'Alain heeft voor een groot deel gelijk. Wij van de kledingbranche willen kleding verkopen. Elke lente, zomer, herfst en winter een nieuwe mode, komt ons dus goed uit.'

'Dank je wel,' zeg ik. 'Een normale vraag dan aan jullie alle drie: jullie zijn blijkbaar wel van de mode. Is dat ook wat jullie heeft gebracht bij een kledingzaak als Festive?'

'Ik wil vrouwen er beter laten uitzien,' antwoordt Nichelle. 'Dat geeft altijd voldoening. Bovendien heeft Festive altijd een leuke, frisse collectie. Betaalbaar ook nog. Natuurlijk kom je in de winkel ook echte kutten of eikels tegen, maar mijn winkelervaringen zijn toch altijd positief.'

'Helemaal mee eens,' zegt Madelon. 'Maar sommige dingen vergeet je juist helemaal niet. Weet je wat ik donderdagavond aantrof in een van onze paskamers? Een jong stel dat daar zomaar aan het rampetampen was.'

'Aha, de bucketlist,' zeg ik.

Ook Bouchra mengt zich nu ook in het gesprek.

'Ja, ik was wat kleding aan het opvouwen en hoorde opeens gekreun. Het kwam duidelijk uit een van onze paskamers. Dus riep ik Madelon erbij.'

‘Er was toen maar één hokje bezet, dus wij slopen ernaartoe,’ vult Madelon aan. ‘En ja: we hoorden dat ze toch echt seks hadden. Ik bedacht me geen moment en trok het gordijn opzij.’

‘En daar stonden ze dan,’ zegt Bouchra. ‘Een jong meisje op haar knieën terwijl ze de... tsja... piemel van haar vriend in haar mond had.’

‘Ze was hem gewoon aan het pijpen!’, lacht Madelon.

‘Jee, dat is ongelooflijk,’ zegt Sonny, die na een lange tijd weer iets zegt. ‘Wat hebben jullie toen gedaan?’

‘Nou,’ antwoordt Madelon. ‘Ik pakte mijn mobiel en richtte die op hen. Ik zei: als jullie nu binnen een halve minuut niet weg zijn, plaats ik deze foto van jullie op internet. En meteen klikte ik af. Ze wisten niet hoe snel ze hem moesten smeren.’

We lachen allemaal.

‘Wow, dat had ik graag willen zien,’ zegt Sonny.

‘Ik ook,’ zeg ik.

‘Heb jij het weleens in een pashokje gedaan, Alain?’, vraagt Nichelle met een grijnzende blik.

‘Wat?’

‘Je hebt me wel gehoord.’

Ik denk even na.

‘In een pashokje... dat is toch voor amateurs?’

‘Oh, nu wordt het spannend,’ zegt Madelon. ‘Vertel eens, Alain.’

Ik schud mijn hoofd.

‘Als ik het vertel, denken jullie dat ik een uitslover ben. Ik schep niet graag op.’

‘We zullen er geen conclusies uit te trekken,’ zegt Nichelle. ‘Laten we beginnen bij dat pashokje. Heb je daar weleens seks in gehad?’

Ik steek mijn hand op.

‘Guilty,’ zeg ik.

‘De bioscoop?’

‘Ook, ja.’

De dames kijken me nu extra nieuwsgierig aan.

‘Op het strand?’, vraagt Bouchra.

'Yep.'

'Op de gang?', vraagt Madelon.

'Uhm, ja, twee keer zelfs. Het was de gang van een hotel dichtbij de lift. Sterker nog: toen mijn partner mij aan het... uhm, je weet wel... was, toen gingen de liftdeuren open.'

'Je vriendin was je aan het pijpen in de gang van het hotel?', vraagt Nichelle.

'Het was geen vriendin, hoor, maar iemand die ik net in het café van het hotel had ontmoet. Maar ja, dat klopt. De liftdeuren gingen open en er kwam een jong gezin uit.'

'Jezus, en toen?', vraagt Sonny.

'Mijn partner liet niet los en... uhm... pijnste me gewoon verder. Ik zag de kranten van de volgende dag al: 'geil neukend koppel op de gang betrapt'. Gelukkig liep de familie de andere kant op. Als ze even onze kant hadden opgekeken, hadden de kinderen er een trauma voor het leven aan over gehouden.'

'Hoe heb je je partner zo ver gekregen?', vraagt Nichelle. 'Zoiets vereist heel veel vertrouwen, denk ik.'

'Ik kende haar maar nog net een uurtje,' zeg ik. 'Het was in Duitsland op een beurs: dan zijn mensen meestal wat vrijer.'

'Poeh,' zegt Madelon. 'Ik krijg het er warm van.'

'Je bent dus een echte player,' stelt Nichelle vast.

'Vroeger misschien. Tegenwoordig doe ik het wat kalmer aan. Maar als het komt, dan komt het. Ik ben nu weer vrijgezel, dus alles is geoorloofd.'

'Jammer dat ik dan al een vriend heb,' zegt Nichelle.

Even ben ik teleurgesteld.

'Echt? Wat jammer nou. Ik had je graag wat beter willen leren kennen.'

'In bed, neem ik aan?', lacht Madelon.

'Dat was een mogelijkheid geweest, ja. Maar ik stook liever niet in andermans relaties. Als een vrouw eenmaal een vriend of man heeft, dan respecteer ik dat. Hoe leuk en aantrekkelijk ik haar ook vind.'

Nichelle lacht tevreden. Ze heeft mijn boodschap ontvangen en haar ego is gestreeld.

‘Ben je zo goed in bed, dan?’, vraagt Madelon.

‘Genoeg over mij,’ besluit ik. ‘Nu wil ik wat over Nichelle horen. Je hebt dus al een vriend? Ik zie geen ring, dus jullie zijn niet getrouwd?’

‘Rick en ik hebben het er nog niet over gehad. Ik denk dat hij wel wil, maar ik eigenlijk niet.’

‘Waarom niet?’

‘Omdat ik dan leuke mannen als jou moet laten schieten.’

Nichelle schrikt blijkbaar van haar opmerking, want ze herstelt zich snel.

‘Ik bedoel: zelfs als ik met iemand flirt, voel ik me al schuldig. Dus gesprekken zoals deze heb ik niet vaak.’

‘Jammer. Zoals ik al heb uitgelegd aan Sonny hier, is flirten doorgaans erg onschuldig. Je moet wel je grenzen kennen, natuurlijk.’

‘Dat bedoel ik. Mijn vriend komt me zo ophalen en hij kan zo zien of ik iets te verbergen heb. Rick kan best jaloers zijn.’

‘Je moet niets doen waar je later spijt van krijgt. Uiteindelijk is een moment van lust en plezier dat niet waard.’

Wij zwijgen allemaal even.

Opeens staat Nichelle op en zwaait naar iemand.

‘Daar zul je Rick hebben,’ zegt Bouchra.

‘Rick! We zitten hier!’, roept Nichelle.

Ze begroet een lange man met zwarte krullen door hem een kus te geven.

‘Schat, ik was even aan het drinken met mijn stagiaires Bouchra en Madelon. We raakten aan de praat met onze twee nieuwe vrienden Sonny en Alain. Jongens, dit is Rick.’

Mijn hart slaat even over, want ik ken deze jongen maar al te goed.

‘Alain?’, zegt Rick verrast. ‘Alain Renard?’

Ik doe net alsof ik verbaasd ben en pers er een glimlach uit.

‘Ja. Hoezo?’

'Het is Rick! Rick de Ligt! Van de middelbare school!'

'Rick de Ligt?'

Ik neem even de tijd om zogenaamd na te denken.

'Rick! Van het Barens Lyceum! In Groningen!'

Dan wendt hij zich tot de anderen.

'Alain en ik waren de beste vrienden op de middelbare school in Groningen, echte matties. Wat een toeval dat ik hem hier tegenkom.'

'Gek, je hebt het nooit over hem gehad,' zegt Nichelle.

Meteen pakt Rick er een stoel bij.

'Ongelooflijk: Alain Renard. Hoe is het met je, man? Ik moet zeggen dat je er goed uitziet.'

Ik ben nog steeds verbijsterd. Ik hoop dat de anderen dat niet merken.

Het klopt: Rick was indertijd mijn beste vriend, maar hij lijkt helemaal vergeten te zijn wat hij mij toen heeft geflikt. Dat is iets dat ik hem nooit zal vergeven, ook al zijn er zoveel jaren verstreken. Maar goed: ook bully's weten niet meer hoe ze het leven van hun slachtoffers tot een hel hebben gemaakt. En hoewel het in ons geval om iets heel anders gaat, vergeet men alles snel.

'Dank je,' antwoord ik automatisch. 'Jij ziet er ook goed uit, Rick.'

'Je hebt mijn mooie vriendin Nichelle dus al ontmoet? Ik heb het goed gedaan, al zeg ik het zelf. Is het geen plaatje? En jij?'

'Momenteel single.'

'Wist je dat ik een eigen ICT bedrijf heb? Man, dat loopt als een tierelier.'

'Fijn voor je.'

'Misschien moeten we maar weer eens afspreken.'

Ik zeg niets. Ik heb geen behoefte om Rick na deze ontmoeting weer te zien.

'Mooi. Zullen we dan maar eens gaan, babe?', vraagt hij aan Nichelle. 'Ik wil goede plekken voor het theater hebben.'

‘Tuurlijk, schat. Ik zie jullie maandag, Bouchra en Madelon? Leuk jullie te ontmoeten, Sonny en Alain. Wellicht zien we elkaar wel weer eens.’

‘Fijn weekend,’ zegt Sonny.

‘Wij gaan er ook maar weer eens vandoor,’ zegt Madelon. ‘Ik heb helaas over een half uur met een andere vriendin afgesproken. Je mag mee als je wilt, Alain?’

Hoewel in deze avond best wat seks kan gebruiken na die onverwachte ontmoeting met Rick, denk ik aan Sonny, die haar ook zag zitten. Dat ik met haar mee ga, zou te pijnlijk voor hem zijn. Ik weiger dus beleefd.

‘Ik blijf nog even hier met Sonny,’ antwoord ik.

‘Oké, jouw verlies,’ zegt ze. ‘Ik zie jullie nog weleens, jongens.’

‘Yep, tot ziens.’

Als Sonny en ik weer alleen zijn, wendt hij zich tot mij.

‘Volgens mij zag die Madelon je wel zitten, Alain.’

‘Onzin.’

‘En hoe zit het met die gozer? Die vriend van Nichelle? Het leek alsof je een geest zag.’

‘Je bedoelt Rick? Ja, dat is eigenlijk ook zo.’

‘Wil je me nog vertellen wat er op de middelbare school is gebeurd? Waarom zijn jullie geen beste vrienden meer?’

Ik zucht.

‘Och, je kent dat wel. We woonden toen beiden in Groningen en ik ging in Utrecht studeren. Hij koos Rotterdam uit.’

Sonny kijkt me nog eens goed aan.

‘Nee, er is meer aan de hand. Hij heeft je goed pijn gedaan, denk ik.’

Ik glimlach.

‘Misschien.’

Het is duidelijk voor Sonny dat ik er niet over wil praten, dus we houden het hierbij.

Als ik even later afreken, krijg ik toch nog goed nieuws.

De knappe barvrouw Aline heeft haar 06-nummer én adres op het bonnetje geschreven. Haar dienst eindigt om elf uur al. Of ik zin heb om een half uur later langs te komen?

Ik grijns.

Dit is wel weer fijn.

Aline is misschien precies wat ik nu nodig heb.

Ik neem afscheid van Sonny en loop naar buiten.

Het is pas tien uur 's avonds. Het is april en de dagen zullen gelukkig snel langer worden. Nu is het wel al donker op straat.

Omdat ik nog twee uur moet wachten voordat ik Aline kan bellen, besluit ik maar even naar huis te gaan. Het is ook maar tien minuten lopen van het café.

'Hé Alain,' hoor ik opeens een stem zeggen.

Als ik omkijk, blijkt het Madelon te zijn. Met een glimlach komt ze naar me toegerend.

'Madelon,' zeg ik verrast. 'Ik dacht dat je over een half uur met een andere vriendin had afgesproken?'

'Ik heb gezegd dat ik wat later kom.'

'Oh... oké.'

Ik loop rustig verder naar mijn huis.

'Dus... wat is er aan de hand?'

'Nou,' begint ze aarzelend. 'Ik vroeg me af... heb je het echt ooit in de openbare gang in een hotel gedaan?'

'Seks gehad, bedoel je? Jazeker.'

'En op het strand?'

'Dat was op een naaktstrand bij Valencia. Het was opvallend warm die dag. En van het één kwam het ander.'

'Nog andere spannende plekken?'

Ik grijns.

'Waarom wil je dat allemaal weten?'

Madelon blijft even stil staan.

'Omdat je verhalen me helemaal geil hebben gemaakt.'

Ik ben aangenaam verrast en schud grijnzend mijn hoofd.

‘En hoe weet je dat ik de waarheid heb verteld? Misschien ben ik wel een grote fantast. Iemand die zijn eigen leugens gelooft.’

‘Nee, jij liegt niet,’ lacht ze. ‘Ik zie het aan je ogen.’

‘Dus?’

‘Dus wil ik je gewoon keihard neuken.’

Ik sta stil.

‘Echt waar?’

‘Woon je ver van hier?’

‘Uhm, helemaal in zuid.’

Ik lieg omdat ik nog niet zeker ben over wat ik met dit aanbod ga doen.

‘Dat is wat ver. Weet je wat: ik heb iets veel beters. Kom mee.’

Aangezien ik dit wel grappig vind, laat ik me door Madelon meentrekken.

‘Ben ik niet te oud voor je?’, vraag ik. ‘Jij bent... 21, schat ik zo.’

‘22. En jij?’

‘Bijna 35.’

‘Mooi, dan ben je niet zo oud dat je mijn pa kan zijn. Bovendien zou ik zoals de meeste mannen kunnen zeggen: daar voel je helemaal niets van, hoor.’

Ze lacht.

‘Ik heb genoeg van die jonge onervaren studentjes waarmee ik seks heb. Tijd voor een echte vent.’

In een stil straatje in de Jordaan houdt Madelon stil voor een bestelbus.

‘Dit is de bus van de zaak,’ legt ze uit. ‘Ik moet maandag deze afkeurde kleren naar ons atelier in Almere rijden. Daar kijken we of we nog accessoires kunnen hergebruiken.’

‘Spannend. Dus waarom zijn we hier?’

Madelon opent de achterdeuren en ik zie een stapel kleren op de grond liggen.

‘Heb je het weleens in een busje gedaan in Amsterdam, Alain?’

Ik lach.

‘Nee, dat niet. Is het comfortabel?’

'Beter dan in een sportauto, lijkt me.'

Ik kijk om me heen. Deze stille straat is op dit moment helemaal verlaten.

'Och, ik weet het niet,' zeg ik. 'De leuke barvrouw van net wilde ook al dat ik haar na haar werktijd kwam opzoeken.'

'Maar ik ben veel beter,' zegt Madelon. 'Zou ze bijvoorbeeld dit bij je doen?'

Madelon gaat op haar knieën en ritst mijn gulp open.

'Ik ben dol op pijpen,' zegt ze.

Madelon is een knappe meid. Haar enthousiasme om geneukt te worden, maakt haar nog sexier. Mijn pik wordt meteen stijf.

'Oeh, daar is hij,' zegt Madelon bewonderend. 'Wat een joekel ook.' Ze neemt hem in haar mond en begint me meteen te pijpen.

Ik sluit mijn ogen.

Dit is toch wel het lekkerste gevoel in de wereld, ook al blijkt Madelon niet zo ervaren als oudere dames.

'Hmm, hmm, hmm...'

Ik zucht.

'Lekker?', zegt Madelon als ze even stopt.

'Niet slecht. Het is een goed begin, ja.'

'Hmm, hmm, hmm...'

Opeens hoor ik geluid aan het einde van de straat.

Drie jongeren komen de hoek om en praten luid met elkaar. Tijd om dekking te zoeken.

'We gaan de auto in,' zeg ik.

'Huh?'

'Er komen mensen aan.'

Madelon knikt en stapt naar binnen. Ik volg haar.

Snel doet ze haar mobiel aan om wat licht te maken.

'Neuken terwijl er mensen langslopen,' gniffelt ze. 'Jezus, dit windt me wel op.'

Ik geef haar een kus op haar lippen en meteen opent ze haar mond om mijn tong binnen te laten.

Ja, jonkie of niet, als je eenmaal geil bent, maakt het allemaal niet zoveel meer uit.

Madelon duwt me op mijn rug.

‘Waar was ik gebleven?’, zegt ze. ‘Oh ja, hier.’

Ze stort ze weer hongerig op mijn pik en ik besluit er maar van te genieten.

‘Hmm, hmm, hmm...’

Haar hoofd gaat met regelmaat op en neer.

‘Hmm, hmm, hmm...’

Ze probeert hem helemaal in haar mond te nemen, maar deze depthroat mislukt. Ze hoest het uit.

‘Oehw, dat is toch wel een opgave,’ zegt ze. ‘Is het vrouwen gelukt om hem helemaal in de keel te nemen?’

Voor mij hoeft ze dit niet per se te doen. Ik denk dat ze zichzelf wil bewijzen, of de thrill te hebben het een keer te hebben gedaan, zoals wij mannen ooit een keer 200 op de Duitse autobahn willen aantikken.

‘Rustig,’ zeg ik. ‘Dit zijn geen Olympische Spelen. Gaat het?’

Ze knikt.

‘In dat geval stop ik deze lekkernij maar meteen in mijn doos. Bovenop heb ik dan alle power, denk ik.’

‘Ik houd je niet tegen.’

Madelon schopt haar schoenen en broek uit en gooit haar slipje in de hoek.

Dan klimt ze op me. Ook in het donker is het opwindend om mijn schwanz in Madelons kut te zien verdwijnen. Jawel, hij gaat er helemaal in.

‘Lekker, zo?’, vraag ik.

‘Zo’n grote heb ik nog niet gehad.’

Langzaam beweegt Madelon over mijn pik.

‘Oeoh... dit is heerlijk,’ zegt ze.

Na een paar seconden versnelt ze en gaat mijn pik erin en eruit, erin en eruit.

Plep! Plep! Plep!

Het geluid van lichaam tegen lichaam klinkt hol in de ruimte.
'Oeh... ik... moet... opschieten...', hijgt Madelon.
Plep! Plep! Plep!
'Oh ja, je andere afspraak,' zeg ik.
Plep! Plep! Plep!
'Dit... is... fantastisch...', fluistert ze, meer tegen zichzelf dan mij.
'Plep! Plep! Plep!
Nu worden haar bewegingen nog sneller.
Ik voel ook de hele auto bewegen. Het moet van de buitenkant ook duidelijk zijn dat er in de bestelauto flink geneukt wordt.
'Ja! Ja! Ja!'
Madelon schreeuwt het uit, zoals het bij een quickie hoort.
'Fuck! Fuck! Fuck!'
Ik voel dat ze dichtbij haar orgasme zit.
Ik probeer me ook helemaal te ontspannen, zodat ik klaarkom.
'Ben je er bijna?', zegt ze zachtjes.
'Ja, hoor.'
'Ben je er bijna?'
'Kom maar op.'
Madelon zet een eindspurt in en dat doet het hem bij mij. Ik voel mijn vocht zo in haar kut schieten.
'Aahhh,' kreun ik.
Madelon gaat nog een paar seconden op en neer maar moet het dan ook opgeven. Doodop valt ze op me neer.
'Godverdomme,' hijgt ze. 'Dat was even lekker.'
Ik houd haar even stevig vast. Nu pas realiseer ik me dat we op de kleren liggen die straks nog beoordeeld moeten worden.
'Ik ben blij dat jullie deze kleren niet meer hoeven te verkopen,' lach ik.
Madelon grinnikt.
'Ik blijf nog even zo op je liggen, oké? Ik moet even bijkomen.'
'Geen probleem.'
Opeens wordt de auto heen en weer geduwd.

‘HALLO!’, horen we dan een stem van een jongen. ‘KLOPT HET DAT ER HIER GENEUKT WORDT?’

Gegiechel.

Shit, dat zijn die drie jongens natuurlijk die de straat in kwamen lopen. Die hebben Madelon natuurlijk gehoord of ze zagen de bestelauto op een verdachte manier bewegen.

‘Heb je alles op slot gedaan?’, vraag ik.

‘Ja, gelukkig wel.’

We houden beiden onze adem in.

‘Kom eens naar buiten! Want ik heb ook wel zin in een beurt. We zijn met zijn drieën, dus we kunnen elkaar aflossen en je de hele nacht bezig houden.’

Wat gefluister.

‘Oh ja, en die vent die bij je is, lozen we wel even. Ik wed dat die er geen fluit van kon.’

‘Drie jongens,’ herhaal ik. ‘Als we nu eens samen rustig...-’

‘Dachten jullie nou echt dat ik met drie lul de behangers seks zou hebben?’, schreeuwt Madelon. ‘Nog niet eens in je dromen! Rot dus maar snel op zodat mijn vriend en ik voor ronde twee kunnen gaan.’

‘Shit,’ fluister ik. ‘Dat was niet slim.’

‘Oh nee?’

Madelon lijkt zelfverzekerd.

We horen gelach en niet snel daarna gaat de bestelauto weer heen en weer. Proberen de jongens hem om te kiepen? Verdomme, dit is foute boel.’

‘We kunnen zeker vanuit deze ruimte niet bij het stuur komen?’, vraag ik terwijl ik mijn broek omhoog hijs.

‘Nee, we moeten buitenom.’

‘Ook Madelon doet haar broek en schoenen weer aan.’

Bam! Bam! Bam!

Nu slaan de jongens keihard op de auto.

‘Hallooooh! Wakker worden daar! Wij willen neuken!’

‘Amper tien uur geweest en ze zijn nu al dronken,’ zeg ik op gedempte toon.

‘Wat kunnen we doen, Alain?’

Ik zie dat Madelon nu best wat angstig wordt.’

Ik denk razendsnel na.

‘Als we bij het stuur kunnen komen, zijn we gered. Dan doen we snel weer de deuren op slot en kunnen we gewoon weggrijden.’

‘Maar hoe komen we daar?’

Ik sta op en kijk door een van de twee kleine hoge achterraamen. Eén jongen staat voor onze deur en de andere twee trappen tegen een lantaarnpaal aan, geen idee waarom ze dat doen.

‘Oké,’ zeg ik. ‘Dit gaan we doen. Ik leid de jongens af en jij snelt naar de voorkant, oké? Ben je klaar?’

‘O-oké.’

‘Ik lok ze eerst naar de deuren... wacht.’

Voorzichtig open ik de twee deuren en houd ze op een kier.

‘Meteen na mijn eerste actie ren jij naar voren, oké?’

Madelon grijnst dapper. Het feit dat ik blijkbaar een plan heb, heeft haar al wat meer gerustgesteld.

‘Jongens, jongens,’ roep ik. ‘Kunnen we hierover praten?’

‘Sander, Jeroen,’ hoor ik een van hen zeggen. ‘Ze komen eruit.’

Uit het raampje zie ik ze dichterbij komen.

‘Kan ik een deal met jullie sluiten?’, vraag ik.

‘Zolang het er maar op neer komt dat we je meissie mogen neuken.’

Gelach.

‘Dat gaat helaas niet gebeuren, maar ik weet wel iets anders,’ zeg ik.

‘Wij luisteren.’

Op het moment dat de jongens dicht genoeg genaderd zijn, schop ik de twee deuren keihard open. Twee van hen krijgen de rand van een deur keihard in hun gezicht. Helemaal dizzy proberen ze eerst nog op twee benen te blijven staan, maar vallen dan op de grond.

Ik spring naar buiten en geef de derde jongen een stomp in zijn buik. Hij klapt meteen in elkaar.

Madelon bekijkt het allemaal met een grote grijns.

‘Hé, ik dacht dat je meteen naar de voorkant zou rennen?’, vraagt ik.

‘En dit missen? Voor geen goud.’

De drie jongens zijn helemaal uitgeteld.

‘What da fuck?’, hoor ik eentje jammeren.

‘Laten we maar weggaan,’ zeg ik. ‘Straks gaan ze ons nog aanklagen in plaats van andersom.’

‘Ja, goed plan.’

We lopen rustig naar de voorkant van de auto en stappen rustig in.

‘Nou, dat was me wel een spannend begin van het weekend,’ zegt Madelon.

‘Ja, zeg dat wel.’

‘Kan ik je ergens afzetten? Ik wil best naar zuid rijden.’

Ik aarzel.

‘Nee, doe dat maar op de hoek daar. Dan ga ik nog even bij een vriend op bezoek,’ lieg ik.

‘Oké.’

Even later stopt de auto bij een lege parkeerplaats ter hoogte van de Singel.

‘Nou, dank je voor een enerverende avond,’ lacht Madelon. ‘Mag ik je telefoonnummer... voor als ik het nog een keer over wil doen?’

Eerlijk gezegd zit ik daar niet op te wachten.

‘Als je het niet erg vindt, sla ik deze over,’ antwoord ik. ‘Ik wil je niet beledigen, maar ik ben toch op zoek naar iets voor vast. En dan ben je eigenlijk te jong voor mij. Je bent een leuke meid, Madelon. Je geniet van seks en dat is prima. Als ik toen jaar jonger was, had ik het wel geweten.’

Ze grijnst.

‘Geen probleem, Alain. Dank je wel voor je eerlijkheid.’

‘Ik ben blij dat je het zo opvat.’

‘Maar als je van gedachten verandert: je weet waar de winkel is.’

'Zeker.'

Ik stap uit en ze rijdt weg.

Ja, vaak is eerlijkheid toch het beste.

Thuis in bed denk ik na over de dag.

Het was toch een schok om mijn oude vriend Rick tegen te komen.

Hij leek ook helemaal niet veranderd. Hij is nog steeds de brallerige player die alleen aan zichzelf denkt. Waarschijnlijk heeft hij niet eens door waarom ik na de middelbare school geen contact meer met hem wilde hebben.

Ik denk terug aan ons laatste jaar samen aan het Barens Stadslyceum in Groningen.

Ik was net achttien geworden en had een opmerkelijke tijd achter de rug. Anderhalf jaar eerder was ik een beetje dikke bebrilde middelbare scholier met goede cijfers maar weinig aanspraak op meisjes. Toen besloot ik het roer helemaal om te gooien. Ik nam contactlenzen, ging elke dag rennen en besloot veel beter te eten. In het examenjaar begonnen meisjes meer met mij te praten en voelde ik me ook veel beter over mezelf. Dit was de nieuwe Alain! Ik had al een tijdje een oogje op de mooie maar afstandelijke Julia, een meisje met prachtig lang donkerblond haar. Mijn leven was helemaal perfect toen ik haar bijles mocht geven in Nederlands. Julia was van origine Engels, dus vooral met onze taal had ze moeite. Hoewel ik geen ster was in Nederlands, kon ik wel goed dingen uitleggen als ik het zelf ook snapte.

Het werd een dramatisch examenjaar.

2 De grote ontwaking

Het Barends Lyceum is een grote, vrij elitaire middelbare school aan de rand van Groningen. Er zitten ongeveer 1500 leerlingen op. Velen daarvan wonen in grote villa's aan de rand van de stad. Hoewel mijn vader best goed boert, val ik daar toch een beetje uit de toon.

Afgezien van het laatste jaar heb ik daar een leuke tijd gehad. Ik hoefde me niet eens echt in te spannen om elk jaar over te gaan en deed al wat ervaring op voor mijn latere baan door de vormgeving van de schoolkrant Dope op mij te nemen. Dat deed ik gewoon in Word, maar daar kun je ook al leuke resultaten mee boeken als je weet hoe het precies werkt.

Mijn beste vriend was Rick de Ligt, een populaire jongen die niet zo geweldige cijfers haalde, al één keer was blijven zitten, maar wel erg goed was in sport. Daarbij was hij ook nog eens een knappe verschijning. Omdat hij ondanks zijn welgestelde ouders toch een jongen van de straat was, heeft hij me ook veel vechttucs geleerd. Dat ging spelenderwijs. We stoeiden altijd in de kelder van zijn huis en uiteindelijk werd het echt sparren. Hij heeft me veel vechttechnieken bijgebracht, want hij was een fanatieke karateka en daar heb ik nu nog profijt van. In een gevecht tegen normale jongens kan ik me nog steeds goed verdedigen.

Met zijn kleine krulletjes, lange verschijning, atletische bouw, onweerstaanbare glimlach en kan-me-niet-schelen mentaliteit was Rick erg geliefd bij de meiden. Ik wilde ook altijd op hem lijken, want indertijd had ik nog totaal geen sjans bij het andere geslacht. Ik probeerde als Rick te praten, lopen en te lachen, maar merkte dat dat niet bij de meiden hielp. Originaliteit moet je ook nooit onderschatten. Naast hem viel ik ook altijd uit de toon met mijn lichte overgewicht en suffe brilletje. Geen idee eigenlijk waarom Rick vrienden met me wilde zijn. Misschien omdat ik

creatief was? Ik kon toen al goed tekenen en hij liet duidelijk merken dat hij dat wel cool vond. Misschien dat dat hielp.

Vanaf 5 atheneum begon ik aan mezelf te werken en dat betaalde zich al snel uit. Ik kreeg een goede body, besteedde meer tijd aan mijn kleding omdat ik geld had door een zaterdagbaan bij bakkerij Vink en toen ik ook mijn bril wegdeed en contactlenzen nam, was ik een herboren persoon. Niet dat ik meteen net zo populair als Rick kon zijn, maar het was een stap in de goede richting. Dolgelukkig was ik toen ik de knappe Julia bijles mocht geven in Nederlands. Ik had blijkbaar indruk op haar gemaakt met een opstel voor Bevrijdingsdag over vrijheid van meningsuiting (waar ik een 9 voor kreeg) en kon niet geloven dat ze me zo maar benaderde.

Naast Rick was Arthur een goede vriend van me.

Arthur woonde maar enkele straten verder en daarom was ik er vaak te vinden. Hij was helemaal gek van muziek. Al zijn geld ging op aan (illegaal gebrande) CD's van David Guetta, Rihanna, Joss Stone, Timbaland en Nelly Furtado. Vaak zaten we in zijn kamer naar muziek te luisteren, hoewel ik niet zo fanatiek was als hij. Arthur had indertijd connecties in het semi-illegale muziekcircuit maar was verder een brave gozer. Met de komst van de muziekstreamingdiensten kwam er natuurlijk een einde aan zijn illegale activiteiten. Arthur kon ook erg goed tekenen maar het was zijn grote droom om deejay op de radio te worden. Hij maakte vaak thuis programma's die hij opnam om er zelf naar te luisteren. Die deejay-droom kwam uiteindelijk niet uit, want Arthur werd uiteindelijk procesregisseur bij de Belastingdienst. Ik heb dat altijd best zonde gevonden, maar hij blijkt een gelukkig mens.

'En ben je al verder gekomen met je grote crush Julia?'

Rick en ik zitten op een bankje van het schoolplein tijdens de pauze. We hoeven nog maar drie uur en dan kunnen we alweer naar huis.

‘Ik geef haar vandaag weer bijles,’ antwoord ik.

Rick doet zijn zwarte leren jas open en steekt daarna een sigaret op. In gedachten verzonken kijkt hij strak voor zich uit.

‘Het is een leuke meid, hoor,’ zegt hij. ‘Mooi figuur...’

‘Maar?’

‘Iets te keurig voor mij.’

Ik grijns.

‘Misschien is ze wel een beest in bed.’

Rick lacht.

‘Wow, wat een grootpraat voor een jongen die nog maagd is. Heb je weleens aan een tepel gesabbeld, meneer Renard?’

‘Het staat hoog op mijn lijst.’

‘Nou, de dag dat jij ontmaagd wordt, gaan bij mij de vlaggen uit. Misschien is die Julia wel de persoon. Het is al heel lang uit met haar vorige vriendje.’

‘En dat houd je allemaal bij?’

‘Ik zat met Bernt in het basketbalteam. Ik weet alles.’

‘Aha. Ik ga haar vanmiddag denk ik vragen om met me naar de film te gaan.’

‘Ik neem Anita vanavond mee naar die nieuwe superheldenfilm.’

‘Batman?’

‘Nee, Iron Man. Ik ken hem nog van de Marvel-strips. Hij is niet zo bekend. De nieuwe verfilming schijnt wel goed te zijn.’

‘Tsja, die Spider-Man films waren ook erg goed. Maar... is dat ook een film voor Anita?’

‘Hmm, ik denk dat we toch niet veel van de film zullen zien. Ik heb de loveseats geboekt.’

Hij grijnst.

‘Mijn ouders zijn niet thuis vanavond, dus we hebben daarna het rijk alleen. Ik heb net gisteren weer een rits condooms gekocht.’

Ik ben even schreeuwend jaloers. Zal ik ook zo’n moment met Julia krijgen?

'Ik zat erover te denken om met Julia naar The Curious Case of Benjamin Button te gaan,' vertel ik verder. 'Volgens mij is dat wel een mooie romantische film.'

'En misschien wordt ze wel geil van Brad Pitt.'

Ik schud mijn hoofd. Natuurlijk zou ik graag eens met Julia naar bed willen gaan, maar eigenlijk wil ik meer dan dat.

'Ik zie Julia als meer dan een seksobject. Ik denk dat het best iets moois kan worden tussen ons twee.'

'Stel je dat eens voor: Alain aan de vrouw. Nou, ik help het je hopen. Ik hoor wel wanneer er witte rook uit de schoorsteen komt. Hoewel ik denk dat je veel beter kan doen dan die Julia.'

'Hoezo?'

'Ze ziet er niet gek uit. Ze is een PINO.'

'Een wat?'

'Een Potentieel Interessant Neuk Object. Beetje te keurig naar mijn smaak, maar als ze zich wat wilder zou gedragen is ze mogelijk wel interessant.'

Ik lach.

'Ja, dan zou ik het wel op haar kunnen.'

'Wat ben je toch een eikel. En heeft meneer De Ligt al vooruitgang geboekt bij Alison van Veen?'

'Alison?'

'Ja, voor velen het lekkerste ding van school? Die moet toch ook aan jouw lange lijst van veroveringen worden toegevoegd?'

Rick wuift het weg.

'Och, Alison pak ik nog wel dit jaar.'

'De tijd tikt door, vriend. We gaan al bijna eindexamen doen.'

'Dat lukt wel, Alain. Alison wordt straks de kroon op mijn werk. Ik zweer het je.'

0

Omdat we vandaag vroeger uit zijn, heb ik al om half vijf met Julia afgesproken.

Stipt op tijd belt ze bij ons aan.

‘Julia!’, hoor ik mijn moeder roepen als die open doet. ‘Alles goed met jou? Alain zit op zijn kamer. Hij verwacht je al.’

‘Dank u wel, mevrouw Renard. Tsja, het gaat erom spannen nu op school.’

‘Ja, die examens. Nou, ik weet zeker dat jullie er goed doorheen komen.’

Ik heb mijn kamer snel weer opgeruimd en de ramen even open gedaan om te luchten. Als je stinkt, maak je helemaal geen kans bij meisjes, heeft Rick gezegd. Dat advies heb ik maar aangenomen.

‘Hé, Julia,’ zeg ik zo cool mogelijk. ‘Alles goed? Wat een saaie lessen waren het weer vandaag, hè?’

Haar wangen zijn wat rood. Blijkbaar heeft ze zich toch moeten haasten.

Met een glimlach gaat ze in mijn bureaustoel zitten. Ik heb er een kruk bij gepakt.

‘Ja, de dag leek maar niet voorbij te gaan.’

‘We kunnen ook in de woonkamer zitten?’, vraag ik.

‘Nee, hier is het lekker rustig.’

‘Mooi. Wil je wat drinken? Thee of zo?’

‘Thee is lekker.’

‘Ik vraag wel even aan mijn moeder of ze wat wil zetten.’

‘Dank je.’

Even later zijn we volop bezig. Ik heb op internet wat tips en oefenstof opgezocht en mix dat met mijn eigen trucs om een tekst te begrijpen. Ik ben er redelijk goed in. Voor Nederlands maak ik me bij het eindexamen geen zorgen. Ik heb Julia een oefentekst gegeven over de val van de Sovjet Unie. Stevige kost natuurlijk, maar we kunnen beter te hoog mikken dan te laag.

‘Meneer Saltmeiners zegt dat je eerst de tekst helemaal moet lezen voordat je aan de meerkeuzevragen begint,’ zeg ik. ‘Maar volgens mij word je dan alleen maar ontmoedigd. Als je dan al helemaal

niets van de tekst begrijpt, zakt de moed je in de schoenen. Ik zou dus zeggen: lees de tekst per vraag. Dan kun jij je er beter op concentreren. Begrijpend lezen is eigenlijk net als een puzzel: de antwoorden vind je gewoon in de tekst. Je moet alleen goed kijken.'

We werken een uur erg hard en blazen dan stoom af. Julia heeft gelukkig 65 procent van de vragen goed. Ze zou het moeten redden.

'Blijft moeilijk, dat Nederlands,' zegt ze. 'In het Engels is alles veel makkelijker. Gelukkig kan ik straks een Engelstalige opleiding doen in Amsterdam.'

'Wat ging je toch alweer doen?'

'HBO Bachelor Management. Je weet wel, iets met bedrijfskunde en managementvaardigheden. Ik wil later in het buitenland werken. Mijn doel is om een vrouwelijke CEO te worden. Ik wil het glazen plafond openbreken.'

'Ambitieuus! Nou, met het Nederlands gaat het in ieder geval goed. Blijf Nederlandse boeken lezen: dat werkt echt.'

Met een zucht stapt Julia van de stoel en laat zich op mijn tweepersoonsbed vallen.

Wow.

'Oh, het is allemaal zo zwaar!', roept ze uit.

Ik vraag me af wat ik moet doen. Zal ik naast haar gaan liggen?

Ik besluit het erop te wagen.

Ik maak een sprong en beland als een bommetje op het bed. Het matras veert als een gek.

Julia lacht.

'Nou, dit is wel een lekker matras in,' zegt ze.

Dit is te gek. Ik ben nog nooit zo dicht bij een meisje geweest. En ze ligt nog wel op mijn bed!

We kijken elkaar lachend aan. We liggen op ons zij met onze gezichten naar elkaar. Mijn hoofd is misschien maar dertig centimeter van het hare verwijderd.

‘Dank je voor je bijles, Alain,’ zegt ze met een glimlach. ‘Zonder jou had ik het niet gered.’

‘Hmm, eerst dat examen maar halen,’ mompelt ik. ‘Dan zien we wel verder.’

Ze raakt met haar hand even mijn haar aan.

Is dit het moment om haar te kussen? Waarom niet? Ik besluit het erop te wagen. Ik doe mijn ogen dicht en buig me een beetje voorover. Het is alles of niets!

‘Willen jullie nog wat thee?’, hoor ik opeens de stem van mijn moeder.

Ik zit pijsnel rechtop.

‘Mam?’

Verdomme, juist nu komt ze de kamer binnen.

‘Ja, wat thee? Dat hebben jullie wel verdiend na zo’n lange sessie.’

Ook Julia zit nu rechtop.

‘Nee, dank u wel, mevrouw Renard. We zijn net klaar en ik zie dat het later is dan ik had gedacht. Ik moet alweer naar huis.’

Verdomme, wat een slechte timing.

‘Oh, tuurlijk, Julia,’ zeg ik. ‘Vergeet jij je spullen niet?’

Ik geef haar rugtas aan.

‘Dank je.’

‘Nou, ik zie je wel weer,’ zegt mijn moeder. ‘Je bent altijd welkom in dit huis.’

‘Dank u wel.’

Als mijn moeder weg is, durf ik eindelijk de grote vraag te stellen.

‘Zeg, Julia...’

Ik wacht even totdat ze al haar spullen in haar rugtas heeft gedaan.

‘Ja?’

‘Uhm... deze maand draait die nieuwe Brad Pitt film, The Curious Case of Benjamin Button...’

Ze lijkt meteen enthousiast.

‘Oh, ik ben echt gek op Brad Pitt!’

'Echt? Heb je anders zin om met mij naar die film te gaan? Ik wil hem ook wel zien.'

'Met jou naar de film?'

'Ja.'

Ik wacht in spanning af.

'Waarom niet?', besluit ze. 'Wanneer draait hij?'

Mijn hart maakt een sprongetje.

'Ergens deze maand, geloof ik.'

'Dan kijken we dan wel naar een datum, oké? Lijkt me leuk met jou.'

'Fantastisch!'

Aan tafel kijkt mijn moeder me verwonderd aan.

'Ik stoorde jullie toch niet, Alain?', vraagt ze.

'Omdat hij toevallig een keer een meisje in zijn kamer heeft?', dolt mijn zus Elaine. 'Ja, dat mag in de krant. Op zijn leeftijd had ik al drie vriendjes gehad.'

'Versleten zul je bedoelen.'

Elaine maakt een wegwerpgebaar.

Ik ben haar grapjes wel gewend. We kunnen het altijd goed met elkaar vinden, ondanks het leeftijdsverschil van vijf jaar.

'Moest jij niet eens op kamers?', vraag ik. 'Of wil je geen huisje voor jezelf?'

'Willen wel, kunnen niet. In mijn eentje kan ik nooit zoiets betalen.'

'Madam wil voor heel weinig een paleis met zwembad, sauna en tuin,' zegt mijn vader. 'Als ze wat realistischer was, had ik haar wel kunnen helpen.'

Mijn vader is makelaar. En als hij zoiets zegt, dan is het ook waar.

'Zolang ik hier ben, kan ik blijven sparen voor iets echt moois,' zegt Elaine. 'Maar ik moet wel zeggen dat Fred en ik wel al plannen hebben. We dachten aan Utrecht.'

'Om samen te wonen?', vraagt mijn moeder. 'Is het zo serieus?'

‘We gaan al twee jaar met elkaar om, mam. En wil je dan dat ik voor eeuwig hier blijf? Ik zie het wel zitten.’

‘Nee, tuurlijk niet.’

‘We willen je graag het huis uit schoppen, schat,’ zegt mijn vader. ‘Als je dat echt wilt. En als je naar Utrecht wil, kan ik je misschien wel helpen. Ik heb daar nog wel een paar goede connecties. Zo zijn we ook aan Alains appartement gekomen.’

‘Dat zou mooi zijn, pa.’

‘En mogen we nu verder eten? Ik word gek van jullie gekakel.’

O

Het weekend erop hebben Elaine en ik het rijk alleen thuis.

Vrijdag zijn onze ouders voor een paar dagen naar Londen vertrokken en meteen heeft mijn zus, wel met toestemming, twee vriendinnen uitgenodigd om het weekend te blijven slapen, Marsha en Silvie. De vrijdagavond ben ik daarom verbannen naar mijn eigen kamer want de dames willen beneden films op tv kijken. De romcom-marathon noemen ze het. Marsha heeft een hele rits dvd’s meegenomen waar de dames uit kunnen kiezen. Marsha is een wat gezette, maar vriendelijke meid die altijd met mij een praatje komt maken en oprecht geïnteresseerd in me is. Ik mag haar graag. Silvie heb ik nog nooit eerder gezien. Ze ziet er wat Spaans uit met haar getinte huid en donkere haar en ze heeft een wat schorre, maar daarom ook best wel wat zwoele stem. Ze heeft een klein moedervlekje op haar wang en dat maakt haar erg gedistingeerd en aantrekkelijk. Het is een meid die ongetwijfeld veel mannen aantrekt. Het is gewoon een lekker wijf. Ze heeft wel een houding van ‘vergeet het maar, bij mij heb je toch geen enkele kans’. Onbereikbaar dus, vooral voor iemand die alleen al geïntimideerd is omdat ze zo knap en sexy is. Elaine kent ze via de familie van Fred, haar vriend.

Het vooruitzicht om binnenkort met Julia naar de film te gaan, heeft ervoor gezorgd dat ik de hele dag vrolijk ben en energie heb voor tien. Vrijdagavond op mijn kamer zitten, vind ik dan ook niet erg. Ik game wat online met mijn vrienden en lees een boek van Heleen van Rooyen die ik uit de boekenkast van mijn zus heb gejat. In Stout vertellen elf bekende Nederlanders over hun carrière, flirten, macht en lingerie. De stukken waarin ze het over hun seksuele fantasieën en -ervaringen hebben, boeien mij natuurlijk het meest. Och, ik doe alles om de vrouwelijke psych te begrijpen. Dat kan ik waarschijnlijk goed gebruiken als ik Julia voor me wil winnen.

Zaterdagochtend sta ik vroeg op als ik buiten de zon zie schijnen. Snel trek ik mijn korte broek, T-shirt en loopschoenen aan en vergeet mijn iPod niet voor goede muziek. Dan sluip ik uit het huis om in ieder geval vier kilometer te rennen. Ja, dit is heerlijk. Ik ben blij dat ik dit ben begonnen. In het begin was het moeilijk om tot een routine te komen, maar nu ben ik er al zo aan gewend, dat ik minimaal vier keer per week ren. In de zomer zal dat waarschijnlijk nog meer worden.

Weer thuis ga ik meteen naar de keuken om water te drinken. Ik kijk op mijn horloge: het is pas half negen. De dames zullen nog wel op één oor liggen. Volgens mij waren ze gisteren om drie uur nog steeds een film aan het kijken en aan het kletsen.

Ik ga naar mijn slaapkamer en start mijn computer op. Ik doe een potje Mahjong omdat ik nog te veel transpireer om al onder de douche te staan. Ik probeer het spelletje af te maken, maar ik loop vast in de game met nog maar 8 blokjes te gaan. Jammer, toch de verkeerde keuzes gemaakt.

Nu kan ik wel douchen.

Ik proef het zout van de transpiratie op mijn lichaam en blijf langer onder de straal water staan dan zou moeten. Als ik mezelf heb afgedroogd, merk ik dat ik mijn boxer nog in mijn slaapkamer heb laten liggen. Met alleen mijn handdoek rond mijn middel loop ik terug naar mijn kamer en doe snel de deur dicht.

Tot mijn verbazing ligt er iemand op mijn bed.

Het is Silvie.

'Silvie? Wat doe je hier?', kan ik nog net zeggen.

Ze lacht.

Ze heeft een roze badjas aan die ik meteen herken. Het is die van mijn zus.

'Ik ben een vroege vogel,' zegt ze. 'Ik heb ook net gedoucht en wilde net beneden koffie zetten.'

'Maar je bent hier.'

'In jouw slaapkamer ja. Ik zag je de douche ingaan en dacht: nou, dat broertje van Elaine ziet er niet gek uit. Hoe oud ben je?'

'Achtien.'

'En je sport zeker veel? Ik zie ook gewichten in de hoek.'

'Ik heb net gerend, ja.'

'En ben jij echt dezelfde gozer van die foto beneden bij de televisie? Die kleine met die bril?'

'Die Disneyland foto?'

'Ja. Was jij dat dikkertje?'

Ik grijns.

'Lang geleden, ja.'

'En kijk eens hoe mooi jij bent opgedroogd. Wow.'

'Dank je.'

Ze kijkt me goedkeurend aan.

Dit is toch een beetje raar. Ik sta in mijn eigen slaapkamer vrijwel in mijn nakie met een mooie meid te praten. En waarom is ze eigenlijk hier?

'Ik... ik wilde me nu eigenlijk omkleden,' zeg ik voorzichtig.

'Ik houd je niet tegen, Alain.'

Ze grijnst en maakt haar lippen nat met haar tong.

Shit, wat moet ze nu eigenlijk van me? Waarom doet ze zo in mijn eigen kamer?

'Heb je al een keer geneukt, Alain?'

Ik schrik van haar vraag.

'W-wat bedoel je?'

'Je hebt me wel gehoord. Ben je nog maagd?'

'Ik...'

'Laat maar,' lacht ze. 'Je gezicht spreekt boekdelen. Heb je al een vriendin?'

'N-nee... maar ik werk er wel aan.'

'Oh, heb je iemand op het oog?'

'Dat zou je wel kunnen zeggen, ja.'

'En zou zij nog maagd zijn?'

'Ze heeft al eerder een vriend gehad.'

'Dan denk ik dus van niet. Dat betekent dat jij heel wat moet inhalen, toch?'

'Wat bedoel je?'

'Zij heeft al seksuele ervaring. Jij niet.'

'Ik begrijp het niet.'

Silvie kijkt quasi geïrriteerd even weg.

'Wat ben je toch een schat,' zegt ze dan. 'Moet ik het voor je spellen?'

Nu dringt het pas tot me door wat ze bedoelt.

Langzaam gaat ze overeind zitten en klimt ze van het bed.

'Ik... wil... jou... Alain...'

Ze blijft vlak voor me staan.

'Je hebt echt prachtige ogen,' zegt ze. 'Wist je dat? Jij gaat later heel wat vrouwenharten breken. Maar eerst...'

Met één beweging trekt ze de badjas van haar schouders en valt hij geluidloos op de grond. Ze is helemaal naakt.

Ik hap naar adem.

'Zeker nog nooit een naakte vrouw van zo dichtbij gezien?'

'Wel hoor. Ik...'

Wow, ze is beeldschoon. Het is duidelijk dat ze haar lichaam ook in shape houdt.

'En dan bedoel ik niet op tv?', plaagt ze verder. 'Of in al die pornofilms die je stiekem op internet kijkt. Een echte naakte vrouw in het echte leven.'

Ik zeg niets meer. Ik ben blijkbaar een open boek voor Silvie.

Langzaam loopt ze naar achteren terug naar mijn bed. Daar gaat ze relaxed liggen met mijn twee kussens in haar rug. Ik kan mijn ogen niet van haar mooie stevige borsten afhouden. En haar vagina... mooi bijgehouden met wat schaamhaar, helemaal perfect. 'Nou, laat dan maar zien wat jij in huis hebt,' zegt ze.

'Ik?'

'Ja, jij. Ik zie niemand anders in de kamer. Weg met die handdoek.'
Ik aarzel.

'Ik zie dat je al een stijve hebt, Alain. Dan kun je hem net zo goed aan mij laten zien. Laat het beestje maar vrij.'

Onzeker friemel ik aan mijn handdoek totdat hij op de grond valt. Mijn pik staat kaarsrecht omhoog.

'Wow, wat een joekel,' zegt Silvie verrast.

Ik grijns.

Zo'n opmerking geeft me meteen meer zelfvertrouwen.

'En wat vind je van de mijne?'

'Ik zie helemaal geen pik,' zeg ik bijdehand.

'Grappig.'

Silvie kijkt me strak aan en opent dan haar benen.

Er wordt meteen wat extra bloed naar mijn schwanz gepompt. Nu zou ik er betonpalen mee in de grond kunnen slaan.

'Dat... dat ziet er fantastisch uit.'

Silvie knikt tevreden.

'Kom naast me op het bed liggen,' zegt ze.

Voorzichtig doe ik wat ze van me vraagt.

'Op je rug.'

Weer gehoorzaam ik.

Silvie knikt tevreden.

'Ik kan niet geloven dat ik zo maar de première heb van deze... uhm... liefdesknots.'

Opeens schiet ik in de lach.

'Liefdesknots?'

Silvie lacht nu ook.

'Ja, zo moet dat. Er moet ook nog wat gelachen worden in bed, toch? Waarom zo serieus? Ik snap dat het de eerste keer een heel dingetje is, maar toch. Je moet er wel geweldige herinneringen aan overhouden, vind ik.'

Haar grapje heeft er voor gezorgd dat ik nu wat minder gespannen en nerveus ben.

'Maarre... met jouw pik ga je nog heel veel dames plezier mee geven, Alain. Ik ben echt vereerd dat ik de eerste ben die hem mag uitproberen.'

'Dat is fijn om te horen.'

Ik wacht in spanning af. Zal ze hem echt in haar mond nemen?

Silvie geeft een snelle lik over mijn vochtige eikel.

'Smaakt goed,' zegt ze. 'Zal ik hem dan maar helemaal in mijn mond nemen?'

Ik zeg niets. Mijn gezicht zal zeker boekdelen spreken.

'Straks zal ik je leren hoe je moet beffen, maar voor nu...'

Met één hap verdwijnt mijn pik in haar mond.

Holy shit, zoiets heerlijk heb ik nog nooit ervaren.

'Hmm, hmm. Hmm...'

Silvie gaat er helemaal voor. Ze behandelt mijn pik alsof het een ijsje is die je snel moet weglippen voordat hij helemaal weggesmolten is.

'Oehw...', zucht ik.

Ik zie haar tijdens het pijpen glimlachen. Ik neem aan dat ze het fijn vindt om te horen dat haar fellatio-kwaliteiten worden gewaardeerd.

'Hmm, hmm, hmm...'

'Silvie? Waar ben je?'

De stem komt van de gang. Mijn zus heeft blijkbaar ontdekt dat ze niet meer slaapt.

Tot mijn ontsteltenis houdt Silvie op met pijpen.

'Shit,' mompel ik.

Ze kijkt me grijnzend aan terwijl ze me rustig aftrekt.

'Wat nu, Alain?'

'Ik... ik weet het niet.'

'Wil je het erop wagen?'

'Wagen?'

Ik zie Silvie twifelen.

'Doorgaan? Met het risico dat je zus ons betrapt?'

'Ik...'

'Hmm, dat zal ze me nooit vergeven, ben ik bang,' zegt ze.

Opeens realiseer ik me dat het feest uiteindelijk toch niet doorgaat.

'Fuck!', roep ik.

'Sorry, het is te riskant.'

'Nee.'

'Ik wil je zus niet in verlegenheid brengen.'

'Shit.'

Ze schudt gemaakt teleurgesteld haar hoofd.

'Goh, de dingen die we samen hadden kunnen doen...'

'We hebben nog tijd,' zeg ik in paniek. Elaine komt nooit in mijn slaapkamer. En als ze komt, klopt ze altijd even.'

'Sorry, schat.'

Ik merk dat Silvie niet om te lullen is.

'Dus?'

'Dan wordt het een handjob.'

Ik glimlach. Een handjob is ook zo gek nog niet.

Silvie trekt me snel af.

Een enkele keer gaat ze met haar tong over mijn vochtige eikel.

Goh, dat is geil.

Al snel voel ik dat ik ga komen.

'Verdomme... daar ga ik!'

Silvie beweegt haar hand nog sneller over mijn pik.

En als ik klaar kom, schiet ik mijn vocht wel twintig centimeter in de lucht.

'Wow!', zegt Silvie verrast.

'Aaah!'

Even heb ik het gevoel dat ik dood ga.

'Shit! Shit!'

Grijnzend buigt Silvie zich naar voren om me een kus op mijn mond te geven.

'Dit noemen we nou een quickie,' zegt ze.

'Ik ben gek op quickies,' zeg ik.

Silvie lacht.

'Eén belangrijke les, Alain. Niet alle vrouwen houden van sperma in hun mond. Daarom maakte ik het zo af. De klassieke handjob.'

Ik grijns.

'Je hoort mij niet klagen.'

Ze pakt de handdoek van de vloer en veegt haar hand schoon.

'Kun je mij die badjas aangeven? Dan ga ik snel naar beneden.'

'Wat ga je mijn zus vertellen?'

'Gewoon, dat jij en ik even hebben gebabbeld op je kamer. Daar is toch niets mis mee?'

'Ik denk het.'

'Jammer dat we niet meer hebben kunnen doen. Ik had je graag wat meer willen leren.'

'Dat had ik fantastisch gevonden.'

Silvie geeft me nu een lange kus op mijn lippen.

Gek, hoewel ze me eerder gepijpt heeft, betekent dit toch meer voor mij.

'Je kust ook erg goed,' zegt ze.

'Dank je.'

En dan loopt ze mijn kamer uit.

0

Nu ik geen maagd meer ben, voel ik me opeens veel zelfverzekerder. Hoewel, ben ik echt maagd-af? Ik heb eigenlijk helemaal niet echt geneukt, want Silvie heeft me alleen maar

gepijpt en van penetratie was geen sprake. Maar wat een pijpessie was het! Voor mij is het duidelijk: ik heb seks gehad met een ultra-sexy vrouw dus ik ben nu een man van de wereld.

Ben ik nu aantrekkelijk voor meisjes geworden? Heb ik nu ook 'de power' zoals Rick? Dat is een geweldige gedachte, maar ook al zou dat zo zijn: voor mij is er maar één en dat is Julia. Met deze opgedane ervaring maak ik wel meer kans bij haar, denk ik. Zelfvertrouwen schijnt erg sexy te zijn.

Voor de eindexamens beginnen, zou ik nog één bijles hebben met haar. Helaas is ze dan verhinderd.

Geen probleem. Julia heeft genoeg voorbereiding gehad en ik weet zeker dat ze voor Nederlands een mooie voldoende zal halen. Als de eindexamens zijn geweest, kunnen we lekker chillen. Een bioscoopbezoek samen zal dan wel goed uitkomen.

Het weekend voordat de examens beginnen, is mijn andere vriend Arthur jarig.

Hij heeft Rick en mij uitgenodigd voor een familiefeest in de tuin en Rick komt me afhalen op zijn scooter. Hij is de trotse eigenaar van een Vespa GTS 250, een van de duurste scooters die er te krijgen zijn. Ricks vader is advocaat en verdient erg goed. Wat dat betreft is hij best verwend, hoewel je door zijn straatmentaliteit dat niet zouden verwachten.

Omdat we zonder helm rijden, kunnen we makkelijk onderweg met elkaar praten.

'Je hebt nog geen biosdate met Julia kunnen maken?', vraagt Rick.

'Nee, dat doe ik wel na de eindexamens. Op dit moment kan ik toch alleen maar daar aan denken. Julia waarschijnlijk ook.'

'Je moet een back-up plan hebben, Alain.'

'Hoe bedoel je?'

'Nou, voor als de film toch niet door gaat. Waar houdt ze nog meer van? Waar zou je nog meer met haar kunnen praten?'

'Ze is een Justin Bieber fan.'

'Echt? Wat een vreselijke muziek maakt die eikel. Als een meid zo'n jongen leuk vond, hoefde het al niet meer voor mij.'

Ik lach.

'Mooi, dan hoef ik van jou geen concurrentie te verwachten.'

'Nog meer dingen?'

'Het is haar droom om ooit in Seoul te studeren. Dat vindt ze een fascinerende stad.'

'Nou, zij liever dan ik. Wat moet ik tussen al die Japanners?'

'Seoul ligt in Korea, gek.'

'Korea dan.'

'Haar favoriete pizza is de Hawaiï.'

'Pizza met ananas? Dat is misdadig. Mijn Italiaanse opa vindt dat zelfs heiligschennis. Pizza met ananas... wie heeft dat verzonnen?'

'Amerikanen?'

'Ja, daar denken ze dat ze ook de spaghetti mogen breken om het in de pan te koken. Cultuurbarbaren. En verder?'

'Ze schrijft gedichten, maar heeft er nog geen een aan iemand laten zien.'

'Onzeker in haar passie. Dat is inderdaad jammer.'

'Haar geheime fantasie is om ooit naakt te zwemmen in de zee bij een tropisch paradijselijk eiland.'

'Dat heeft ze jou toevertrouwd?'

'Ja.'

'Nou, dat ziet ze jou ook zitten, Alain. Zoiets vertel je niet aan iedereen.'

'Ik hoop het.'

'Wat nog meer?'

'Ze is onzeker over haar oren. Ze vindt dat ze teveel naar buiten staan.'

'Echt? Nooit iets van gemerkt.'

'Nee, ik ook niet. En hoe zit het met jou en Alison?'

'Werk in uitvoering, vriend. Werk in uitvoering!'

Als we om vier uur aankomen, is het feest in volle gang.